

Ar jaunu attieksmi

— ATVAINOJIET par jautājumu, bet kāpēc jūs esat šeit atnācis?

— Kā — kāpēc? Vēlēt! — Un, nesaprašanā paraustījies plecus, vēlētājs gāja pie galdiniem, uz kuriem atradās biļeteni.

Iespējams, kāds atbildētu savādāk, pa vecam — atnācu balsot. Bet tas, kā izskanēja pirmā atbilde, ir zīmīgi, jo vairākums no 2255 vēlētāju sarakstos iekļautajiem cilvēkiem 66./11. vēlēšanu iecirknī (tas bija izvietots Līvānu stikla fabrikā un ir viens no lielākajiem), ieradās tieši vēlē.

Iecirknī viss it kā pa vecam. Galdīņi izvietoti ierastā kārtībā,

VĪVU ZEMJU PROLETĀRIEĪ, SAVIENOJIETIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

● Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 37 (5086)

● Otrdien, 1989. gada 28. martā

● Maksa 3 kap.

No pagātnes uz nākotni mēs ejam caur šodienu

PREIĻU RAJONA VĒLĒTĀJIEM

Paldies visiem, kas man dāvāja
uzticību. Paldies visiem, kas bija
kopā ar mani šajā grūtajā ceļā līdz
galam.

M. KOSTENECKA

komisijas darbu vada priēdzejis priekšsēdētājs I. Sņķers, un orķestris spēlē brašas melodijas (iecirknis «dzirdams» pat pilsētas centrā), un kafējnīca atvērta, un izstāde izvietota (neparasta, es teiktu, Lieldienu). Bet kur tad jauninājumi? Ir! Kaut vai tas, ka rīta agrumā nebija svinīgo runu, viss sākās un norit lietišķā atmosfērā. Vispirms jāuzrāda pase, bet, kad vēlētājs ir saņēmis biļetenu, viņš ienāk vienā no trim kabīnēm. Lūk, laikam arī viss. Ko te izgudrot, ja visas kaislības jau ir pagājušas un šodien katram jāizdara sava izvēle.

Bet vai sava? Neiziet no prāta moža vecīna, kas enerģiski devās uz virtuvi, lai nosvītrotu vienu no tautas deputātu kandidātu uzvārdiem. Kāpēc ne divus vai trīs? Patī arī paskaidroja: «Man teica par sievieti nebalstot».

Kā jūs jau sapratāt, šī aina norisinājās dzīvoklī, kur mēs ieradāmies kopā ar šī paša vēlēšanu iecirkņa komisijas locekli A. Iesalnieku un LTF biedru V. Gercānu. Tādu dzīvokļu un individuālo māju, kur dzīvo veci vai slimi ļaudis, ir divi desmiti. Kāds neatradās mājās, cits bija paspējis aizstālgāt uz iecirkni (te, es domāju, pārrekinājušies sarakstu sastādītāji), bet pārējie...

Pabijusi pie dažiem vēlētājiem, nonācu pie secinājuma, cik neapšaubāms ir šis pienākums. Kā rīkoties, teiksim, tādā situācijā: cilvēks sirmā vecumā nevar izlēmt, ko lai dara ar balto biļetenu, kur ir divi kandidāti. Ne par vienu, ne par otru viņš neko nav dzirdējis. Komisijas pārstāvjiem nav tiesību kaut ko teikt priekšā. Neatliek nekas cits, kā līdz asarām satrauktajam cilvēkam ieteikt mest urnā biļetenu tā sākuma izskatā, jau laikus zinot, ka tas būs nederīgs.

Un ne tikai šajā dzīvoklī vien mēs saskāramies ar agitācijas darba trūkumiem. Viens nezināja, kur balsot, otrs — par ko vispār vēlēties, nerunājot jau par unikālām tiesībām izvēlēties. Tā bija Saules ielas mājās Nr. 24 un 26, Sporta ielā 3. Bet viens no vēlētājiem sagādāja mūs ļoti kareivīgi: «Birokrāti sēž tajā iecirknī, sievas vietā neļāva nobalsot!» Arī šim cilvēkam neviens nespēja ieskaidrot, kad un kāpēc vēlēšanu iecirkņos sēdēja birokrāti.

Sanāk, ka aizrāvušies ar pirmsvēlēšanu kampaņas kaislībām tikšanos, sanāksmju laikā, kā arī laikraksta slēdžā, mēs esam aizmirsuši elementāras lietas — atbilstību savai misijai, nerunājot jau par to cilvēku kompetenci, kam vajadzēja būt tiešā sakarā ar vēlētājiem, — par agitatoriem. Nākamo vēlēšanu priekšvakara jātiek vaļā no visa, kas nāk no stagnācijas.

Līdz pulksten divpadsmitiem 66./11. vēlēšanu iecirknī nobalsoja vairāk nekā tūkstošis vēlētāju. Zīmīgi tas, ka nevienu nesatrauca fakts — puse dienas, un nobalsojusi tikai puse, kas agrāk būtu ārkārtējs gadījums. Te arī ir pati galvenā jaunā iezīme — attieksme pret vēlēšanām, politiskā domāšana, ja tā varētu teikt.

I. KORŅOVA

Pirmo isij demokrātisko vēlēšanu norisi vairākos iecirkņos, arī mājās, centies parādīt J. SILICKIS.

PSRS tautas deputātu vēlēšanu rezultāti

709. DAUGAVPILS TERITORĀLA VĒLĒŠANU APGABALA vēlēšanu komisija paziņo 1989. gada 26. martā notikušo PSRS tautas deputātu vēlēšanu rezultātus.

Kopējais vēlētāju sarakstos iekļauto pilsoņu skaits — 234 577.

Vēlētāju skaits, kuri piedalījās vēlēšanās, — 209 135.

Par A. Grigorjevu nodoto balsu skaits — 67 585.

Pret A. Grigorjevu nodoto balsu skaits — 137 368.

Par A. Providenko nodoto balsu skaits — 47 039.

Pret A. Providenko nodoto balsu skaits — 157 914.

Par nederīgiem atzīti 4 182 biļeteni.

Tādējādi neviens deputātu kandidāts nav ieguvis vēlēšanās dalību ņēmušo vēlētāju balsu vairākumu.

Saskaņā ar Likumu par PSRS tautas deputātu vēlēšanām 709.

Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā notiks atkārtotas vēlēšanas.

312. PREIĻU NACIONĀLI TERITORĀLAJĀ VĒLĒŠANU APGABALĀ sarakstos bija iekļauti 33 288 vēlētāji. Vēlēšanās piedalījās 30 448 vēlētāji.

Par M. Kostenecku nodoto balsu skaits — 22 387.

Pret M. Kostenecku nodoto balsu skaits — 8 049.

Par nederīgiem atzīti 12 biļeteni.

Tādējādi M. Kostenecka ar vēlēšanās piedalījušos vēlētāju balsu vairākumu (73,5 procenti) ievēlēja par PSRS tautas deputāti 312. Preiļu nacionālajā teritoriālajā vēlēšanu apgabalā.

Ražošanas apvienības «Razība» ļaudis lēs, ka šopavasār lauku darbus varēs uzsākt krītni agrāk. Jau noslēgti līgumi ar lauku saimniecībām par veicamo darbu apjomu. Paredzams, ka jau aprīļa sākumā sāks strādāt četras organiskā mēslojuma vedēju brigādes, trīs šķidrā kompleksā mēslojuma iestrādes brigādes, pieci augu aizsardzības posmi, kā arī sausa minerālmēslojuma izkliedētāju posms, Viena, divas brigādes būvēs lauku ceļus.

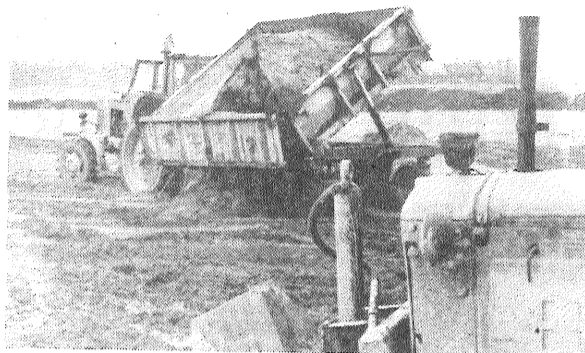
Ceļu būvētāji strādā arī tagad. Viņu objekti ir Raiņa kolhozā. «Nākotnē», «Sīlūkalnā» (mežsaimniecības vajadzībām).

Kolhozā «Nākotnē», kur pabiju, būvē 2,9 kilometrus garu ceļu posmu Sutri — Rengentova. Reizē tiek uzbūvēti tehnikas glabāšanas laukumi Sutros.

Cakli šeit strādā ekskavatorists Jānis Sudņiks, vedēji Kazimirs Kļavinskis, Aleksandrs Gavrilovs, Vasilis Leščovs, Roberts Gavors, Jānis Litavnieks un Jāzeps Jonāns.

ATTELOS: centgāls grants vedējs K. Kļavinskis; tehnikas glabāšanas laukuma uzbūvēšana; ekskavatorists J. Sudņiks.

J. SILICKA foto

Rajona Tautas deputātu padomes sesija

22. MARTĀ LIVĀNU KULTŪRAS NAMĀ NOTIKA 18. SASAUKUMA RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES 8. SESIJA. Tās darbā piedalījās rajona padomes un Livānu pilsētas padomes deputāti, pieaicinātie.

Sesijā bija klāt Latvijas PSR Valsts plāna komitejas priekšsēdētāja vietnieks V. LEITĀNS, Latvijas PSR Valsts rūpniecības komitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks R. MISĀNS, Latvijas PSR Komunālās saimniecības ministrs V. MARKOTS un citi atbildīgi republikas darbinieki.

Sesija sākās neparasti: ar skolu mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu koncertu.

Sesiju atklāja rajona Tautas deputātu padomes izpilddomnieks priekšsēdētājs J. VUCENS.

Par sesijas priekšsēdētāju ie-

vēlēja rajona padomes deputātu V. VEIDI, par sekretāri — deputāti M. DZERKALI.

Sesija izskatīja šādus jautājumus:

Par Livānu pilsētas ekonomiskās un sociālās attīstības komplekso plānu (referents — rajona izpilddomnieks priekšsēdētāja vietnieks, plānu komisijas priekšsēdētājs deputāts J. KOKORS).

Tautas izglītības, kultūras un sporta pastāvīgās komisijas pārskats (referents — pastāvīgās komisijas priekšsēdētāja vietniece deputāte R. VEVERE).

Sesija izdarīja izmaiņas dažu pastāvīgo komisiju sastāvos.

Sīkākū atreferējumu par rajona Tautas deputātu padomes 18. sasaukuma izbraukuma 8. sesijas darbu sniegsim vienā no turpmākajiem laikraksta numuriem.

Dziedāsim, dejosim...

Aizvadītajā rajona tautas izglītības nodaļas padomes sēdē izskatījis jautājums par skolu gatavošanos 6. republikas skolu jaunināšanai. Dziesmu un deju svētkiem, kuri notiks jūnijā beigās un jūlijā sākumā Rīgā.

Bet, lai tiktu uz svētkiem, vispirms notiks kuru un deju kolektīvu skates. Rajona deju kolektīvu skate notiks 29. aprīlī Livānu pilsētas kultūras namā, bet 13. maijā turpat — zonas skate, uz kuru ieradīsies Krāslavas, Daugavpils pilsētas un rajona, kā arī Preiļu rajona labākie kolektīvi.

Koru skate plānota 18. maijā — divās daļās — Preiļos un Livānos.

Sekmīgi dziesmu svētku repertuāru apgūst un aktīvu koncertdarbību veic Preiļu 1. vidusskolas, Livānu 1. un 2. vidusskolas, Preiļu 2. vidusskolas, Galēnu, Dravnieku, Priekulu, Rožupes astoņgadīgo skolu un citu skolu kolektīvi.

Koru un deju kolektīvu vadītājiem organizēt vairāki semināri. To sagatavošanā lielu darbu ieņēmuši virsvadītāji M. Indāne, G. Ivanova, M. Kozlova, koru direktori I. Balaško, U. Bērziņš u. c.

Svētku sagatavošanas periodā aicinām tulkā skolēnu vecākus, jo ar dziesmu un deju apguvi ieadūzinām darba mīlestību, pacietību, disciplīnu, arī iedzīvību un saprašanu.

Koncertos bērni mācās skatuves kultūru, prasmi pārvaldīt sevi un apzināties sevi kā daļu no kopējā lielā kolektīva.

Ja ir vēlēšanās apmeklēt koncertus Rīgā, ir iespējams pieteikties biļetes vietējās skolas vadībai. Tās būs uz deju svētkiem «Daugavas» stadionā un uz lielo koncertu Mežaparka estrādē 2. jūlijā. Svētku gājļens paredzēts 1. jūlija rīta cēlienā.

Aicinām rajona sabiedrību apmeklēt rajona skates, pieteikties koncertiem Rīgā.

M. VITOLA

AICINĀM ATSAUKTIES POLIJAS AIZSTĀVĒSĀNAS CIŅU DALIBNIEKUS

Polijas Tautas Republikas Valsts Padome, saskaņojot ar PSRS valdību, pieņēmusi lēmumu apbalvot ar piemināšanas medaļu visu tos padomju pilsoņus, kuri piedalījušies Polijas aizstāvēšanas cīņās 1939. gada septembrī pēc fašistiskās Vācijas uzbrukuma Polijai.

Sajā sakarībā rajona kara komisariāts aicina atsaukties tos rajona iedzīvotājus, kuri Polijas armijas sastāvā piedalījās cīņās pret vācu fašistiskajiem iebrucējiem 1939. gada septembrī. Rajona kara komisariātam ziņas par bijušajiem Polijas armijas cīnītājiem jāsniedz Latvijas PSR kara komisariātam līdz šī gada 28. aprīlim. Bijšie Polijas aizstāvēšanas cīņu dalībnieki tiek aicināti pieteikties rajona kara komisariātā personiski vai pa tālruni 22246.

Apspriežam

Par sāpju punktiem

valodu likumprojektu

REPUBLIKĀNISKAJĀ presē vērojamas šķelšanās pazīmes pēc nacionālās (precīzāk — valodas) piederības. Krievu prese lielākoties publicē krievu autorus vai arī viņu viedoklim tuvus latviešu autorus. Analogiski rīkojas latviešu izdevumi. Tā vietā, lai izskaidrotu lasītājiem citas vai citu tautu pozīcijas un vēlmes, katra puse cenšas apliecināt tikai savu viedokli.

Uzskatu, ka ir nepieciešams griezties pie krievu cilvēkiem, lai izskaidrotu viņiem latviešu tautas galvenos sāpju punktus. Luk, kādi tie ir manā izpratnē.

1. LATVIEŠU TAUTAI DRAUD BOJĀEJA

Statistikas dati neapmierināti liecina, ka latviešu tauta kļūst vai jau ir kļuvusi par nacionālo minoritāti savā vēsturiskajā teritorijā. Tas acīmredzot notiek pirmoreiz pašreizējā Latvijas teritorijā dzīvojošo baltu cilšu tūkstošgadu vēsturē. Nekas tāds nav bijis pat visvētrākajos laikos, kad pa Latviju sīroja dažādi iebrucēji un verdzinātāji. Ja pašreizējā demogrāfiskā tendence un iedzīvotāju mehāniskais pieaugums republikā saglabāsies, no tautas, kuras varonīgie pārstāvji — latviešu sarkanie strēlnieki — ne reizi vien glāba socialistisko revolūciju Krievijā, apmēram 2000 gadā būs tikai

apmēram 46 procenti iedzīvotāju, un šis skaits turpinās samazināties aptuveni par 2 procentiem katrus desmit gadus.

Ir pienācis brīdis ikvienam pajautāt pašam sev: vai es vēlētos šādu likteni savai tautai? Atbildi, protams, uzminēt ir viegli. Taču krītni grūtāk ir atbildēt uz jautājumu, kas praktiski pārbauda mūsu katru internacionālismu: vai es uzskatu, ka vajadzīgi enerģiski pasākumi latviešu tautas attīstības nodrošināšanai? Vai esmu gatavs kaut ko pats praktiski paveikt? Vai arī man būtībā viss vienlīdz, sak, beigu beigās gandrīz neviens no Latvijas iedzīvotājiem tieši nav vainīgs notiekošajā?

Bet kā es domāšu uztvertu iespēju uz federatīvam pamatiem apvienoties Padomju Savienībā un Ķīnai, atceļot pārvietošanās ierobežojumus? Un kāda šajā gadījumā būtu krievu tautas reakcija (nerunājot jau par visām mazākajām tautām)? Padomāsim par šiem jautājumiem, pirms kādu nosaucam par nacionālistu.

2. LATVIEŠU VALODAS LIETOŠANAS SFERAS SAMAZINĀŠANĀS

Cilvēka tautību nosaka nevis ieraksts pasē, bet gan piederība pie savas tautas kultūras. Kultūras pamats ir valoda. Izziņas valoda — izziņas arī pati tauta.

Tācu pēdējās desmitgadēs mūsu republikā latviešu valoda arvien vairāk

tika izstumta no visdažādākajām lietošanas sfērām. Nerunāsim par tik specifiskām jomām kā armija vai diplomātija. Latviešu valodā jau gandrīz vairs netiek publicēti zinātniskie darbi, pat disertācijas par latviešu literatūras un valodas problemām var aizstāvēt, tikai uzrakstot tās krievu valodā. Taču daudz skumjāk ir tas, ka latvieši zaudējuši garantiju brīvī uzrunāt savā valodā ārstu, juristu, pārdevēju, varas pārstāvi, savu priekšnieku utt. Tāpēc kā pēdējā palīdzība apdraudētajai valodai nesen sekoja Latvijas PSR Augstākās Padomes vienbalsīgs lēmums piešķirt latviešu valodai valsts valodas statusu. Tiesa, pagaidām tā ir tikai deklarācija, morāls atbalsts. Nepieciešams likums, kas noteiktu valodu lietošanu tiesības (īpaši — latviešu un krievu) republikā. Būtībā mērķis ir nodrošināt reālu divvalodību, pacelt latviešu valodas reālās tiesības līdz krievu valodas līmenim.

Vai tas kaut kādi apdraud krievu valodu? Protams, nē! Pirmkārt, tās attīstības garants ir visa lielā Krievija, otrkārt, mūsu republikā tikai lietvedībā (t. i. darbā ar republikā izstrādājamajiem dokumentiem) paredzēta pakāpeniska pāreja uz latviešu valodu, pie tam katram pilsonim būs tiesības saņemt dokumentu pēc izvēles latviešu vai krievu valodā (būtu pavisam labi — arī citās te dzīvojošo tautību valodās).

Vai tādejādi tiek aizskartas krievu intereses? Daži uzskata, ka jā. Krievu cilvēks, kurš prot tikai savu dzimto valodu, nevarēs strādāt Latvijā par ārstu, juristu, pārdevēju, varas pārstāvi (arī par milcī).

Te man atkal jāpārbauda savs internacionālisms un jājauc sev: bet kāda vēl tauta Padomju Savienībā izteik tikai ar savu dzimto valodu? Jebkura nekrievu cilvēks, kurš izbrauc dzīvot ārpus savas republikas, tūdaļ zaudē iespēju lietot dzimto valodu, un tas ir pilnīgi dabiski. Internacionālisms — tā ir cieņa pret citu nāciju. Bet pirmās cieņas pazīmes (piebildīsim, arī kultūras pazīmes) ir attieksme pret citas nācijas valodu.

Tātad — vai tiek skartas krievu cilvēku tiesības? Salīdzinot ar krieviem, kas dzīvo savā etniskajā teritorijā, — jā. Salīdzinot ar citām PSRS nācijām — nē. Republikā šīs

tiesības tikai izlīdzinās (arī tad nepilnībā) ar pamatnācijas tiesībām. Un es jautāju sev: vai tiesām man šai teritorijā ir jābūt vairāk tiesību nekā latviešiem, kas dzīvo savā tēvu zemē?

3. LATVIEŠU TAUTAS PASNOTEIKŠANĀS TIESĪBU IEROBEŽOSANA

Nācijas pašnoteikšanās tiesību augstākā izpausme ir nacionālā valsts. Nav ko slēpt, ka pilnā apjomā Padomju Savienībā šāda pašnoteikšanās forma faktiski ir tikai krievu tautai. Latvijas PSR saskaņā ar Konstitūciju ir suverēna valsts, tātad, arī latviešu tautas pašnoteikšanās tiesību izpausme. Taču nav noslēpums, ka republikas valdībai savā teritorijā varas iespējas ir visai ierobežotas. Vai tas var būt pa prātam tautai, kurai bija savas asinīm izcīnīta valsts no 1918. līdz 1940. gadam? Nav svarīgi, ka šī valsts bija buržuāziska. Krievijas impērija taču arī simtiem gadu nebija socialistiska, bet bija krievu valsts. Tāpēc nav jābrīnās, ka vairākums latviešu ir par to, lai piešķirtu republikai pilntiesīgas iespējas rīkoties ar saviem resursiem un visu pārējo.

Un atkal es pārbaudu savu internacionālismu: vai esmu gatavs, kā savā laikā Leņins, atzīt jebkuras tautas tiesības uz pašnoteikšanos līdz pat neatkarīgas valsts izveidošanai vai arī man atdarīties argumenti, lai to nepieļautu? Bet varbūt labāk būtu veidot mūsu kopīgo dzīvi tā, lai nevienai tautai negribētos izstāties no mūsu savienības? Taču jūs piekritīsiet, ka neizstāties tāpēc, ka nav tādas atļaujas, un nevēlēties izstāties — tās ir stipri atšķirīgas lietas.

Es uzdevu sev jautājumus par savu attieksmi pret trim galvenajiem (manuprāt) latviešu tautas sāpju punktiem. Un ja es tos nevaru vai negribu saprast, laikam gan būs visai apšaubāmi sevi uzskatīt par internacionālistu.

J. BORZOVŠ,

P. Stučkas LVU skaitļošanas centra partijas biroja sekretāra vietnieks («Rīgas Balss»)

Rezonanse

Ar dziļu cieņu un pateicību es izturošos un arī turpmāk izturēšos pret Lielā Tēvijas kara dalībniekiem, kuri, neželotaj spēkus, savu dzīvību, asinainās cīņās nosargāja mūsu Dzimtenes neatkarību, atbrīvoja cilvēki no fašistiskās paverdzināšanas.

Sakarā ar publikāciju «Mēs nedrīkstam klusēti», arī es gribu izteikt savu viedokli.

Minētāja rakstā 130. Latviešu strēlnieku korpusa veterāni rakstīja, ka «...bez daudzajām etniskajām grupām tauta Latvijā ir tikai viena un tā ir latviešu tauta. Tai ir augstākās izvēles tiesības nodrošināt sev normālas attīstības iespējas... Visāda pa-

veida un nosaukuma stagnātiem atklāti un skaidri pasākumi: — Nāves kaujās no Piemaskavas līdz Kurzemei mēs izgājām pirmām kārtām savas tautas dēļ un tikai savas sirdsapziņas mudināti.»

Es esmu Latvijas pamatiedzīvotājs. Piedzimu Sanauzū sādžā, kur 26 zemnieku sētās dzīvoja tikai krievu tautības cilvēki. Nelielā rakstīnā nav iespējams izstāstīt visu savas sādžas vēsturi, taču īsumā gribu atzīmēt sekojošo:

— deviņpadsmitajā gadsimtā sādžas iedzīvotāji cīnījās pret dzimtbūšanu, piedalījās 1905.—1907. gada revolūcijā;

— daži sādžas iedzīvotāji piedalījās Oktobra revolūcijā. Pilsonu karā, cīnījās pret baltgvardiem latviešu sarkano strēlnieku pulkos;

Nevaru klusēt

— sādžas iedzīvotāji cīnījās pret šķiru un nacionālo apspiestību buržuāziskās Latvijas laikā;

— 1940. gadā viņi aktīvi piedalījās padomju varas atjaunošanā Preiļū un Vārkavas pagastos, aktīvi cīnījās pret vācu fašistiskajiem okupantiem un latviešu buržuāziskajiem nacionālistiem.

Kara sākumā trīs cilvēki evakuējās un iestājās latviešu divīzijā. Ne visi padomju aktivisti paspēja evakuēties. Četri cilvēki tika iemesti fašistu cietumos, divi no viņiem — nošauti. Vienu ģimeni izveda uz Salaspils koncentrācijas nometni, 1942. gada maijā buržuāziskie nacionālisti

aplenca sādžu un 29 cilvēkus ar varu aizveda uz fašistisko Vāciju. Katra ģimene, katrs manas sādžas iedzīvotājs fašistiskās okupācijas gados dzīvoja ar fiziskās iznīcināšanas bailēm.

Nevar vārdos izteikt to prieku, kāds pārņēma, kad mūsu armija mūs atbrīvoja no fašistiskās verdzības.

Mēs zinām, par kādu cenu gūta uzvara cīņā ar fašismu. Pēc vācu okupantu padzišanas mani novadnieki stājās Sarkanajā Armijā. 1944.—1945. gados aktīvās armijas rindās atradās 12 cilvēki no manas sādžas. Cīņā ar fašistiskajiem iebrucējiem frontē krita četri cilvēki, bet trīs no kara atgriezās invalīdi.

130. Latviešu strēlnieku korpusa sastāvā karoja vairāki cilvēki, arī mans brālis Arhīps, kurš uz fronti devās no skolas sola un krita Rīgas pievārtē 1944. gadā. Mans brāļens Mihails, kurš kara sākumā bija Rīgas kājnieku karaskolas kur-

sants, bet pēc tam — vīrsnieks, karoja Latviešu divīzijas sastāvā, tika smagi ievainots, bet pēc kara beigām viņu zvēriski nomocīja buržuāziskie nacionālisti. Mani brāli, manas sādžas iedzīvotāji karoja pret fašismu; cīnījās par brīvību, par tautas līdztiesību.

Buržuāziskās Latvijas laikā es un mani brāļi bijām spiesti mācīties latviešu skolā ar latviešu mācību valodu (skolā krievu bērnu bija divas reizes vairāk nekā latviešu). Mans brālis karoja un krita par to, lai mēs, krievu cilvēki, varētu nodrošināt normālus apstākļus attīstībai, lai es un mani novadnieki savā dzimtenē Latgalē būtu līdztiesīgi pilsoņi, varētu mācīties savā dzimtajā krievu valodā, lietot dzimto krievu valodu. Tāpēc piemiņa par kritušajiem novadniekiem un brāļiem neļauj man klusēt.

F. NIKIFOROVS,
tautas kontroles rajona komitejas inspektors

Par laikraksta nosaukumu

Jau daudzus gadus esmu Jūsu avīzes pasūtītājs un lasītājs. To es daru tāpēc, lai būtu kaut nedaudz lietas kursā par dzīvi dzimtajā novadā, no kura man nācās aizbraukt jau sen. Un tomēr — ar sirdi, dvēseli un dzimto valodu es sajūtu sevi Latgalē, kur ir manas saknes — kuplā radu saime.

Tagad gribētu izteikt pārdomas par Jūsu avīzi. Jāsaka: pašreizējais kolektīvs laikrakstu ir padarījis interesantāku, vairāk rakstu ir par novada vēsturi, par aktualitātēm. Tomēr man pārdomas rada laikraksta nosaukums, kas radies periodā, kad — drošs paliek drošs — labāk nosaukumā likt Leņina vārdu, lai nevarētu neviens neko pārnest. Domāju, ka nosaukums Jūsu avīzei būtu jāizmaina. No savas puses ierosinu «Preiļu ziņas». Šis nosaukums uzreiz raksturo laikraksta piederību.

A. LUBARTS
Rīgā

NO REDAKCIJAS. Līdzīga satura vēstules mēs esam saņēmuši vairākas, Piemēram, arī no Iļvānīša Viksnas, kurš tāpat ierosina mainīt avīzes nosaukumu, taču kategoriski iebilst pret

Vēstule redakcijai

vārda «Preiļi» izmantošanu, jo tā būšot nodarīts pāri Iļvānīšiem.

Attiecībā uz avīzes nosaukumu varam paskaidrot sekojošo. Mūsu rajona laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Un tā pirmais nosaukums jau uzreiz bija «Leņina Karogs». Vēlāk laikrakstu sāka dublēt arī krievu valodā, un te aina ir mazliet citāda. Proti, kādu laiku laikraksta nosaukums krievu valodā netika tulkots, bet pirms vairākiem gadiem pēc direktīvo orgānu norādījuma mums vajadzēja to pārtulkot, un tāpēc izdevums krievu valodā tagad saucas «Leņinskoje znamja». Arī šajā

sakarībā neizpratni ir izteikuši vairāki lasītāji un jautājuši: «Vai Preiļu rajonā iznāk divas avīzes?»

Vispirms par nosaukuma maiņu. Izmainīt nosaukumu šobrīd nav tiesību (pat ar lasītāju piekrišanu) ne redakcijai, ne partijas rajona komitejai un rajona Tautas deputātu padomei, kuru izdevums ir mūsu «Leņina Karogs». Latvijas KP Centrālās Komitejas preses sektorā mums paskaidroja, ka jautājumu par avīzes nosaukuma maiņu var izvirzīt tikai tad, ja tai agrāk ir bijis kāds vēsturisks nosaukums. Mūsu laikraksts, kā minējam, kopš pirmā numura iznāk ar nosaukumu «Leņina Karogs», tāpēc tā izmaiņa šobrīd nav reāla.

Izmainīsim tikai laikraksta nosaukumu krievu valodā, proti — tas vairs netiks tulkots. Līdz ar to redakcija plāno pilnīgi atjaunināt avīzes nosaukuma vizuālo izskatu un māksliniecisko noformējumu un lūdz šajā sakarībā rajona mākslinieku palīdzību.

UZMANĪBU: KONKURSS!

Konkursā var piedalīties visi mākslinieki. Uzvarētāju, kura piedāvātais laikraksta nosaukuma noformējums atbilst redakcijas prasībām un būs mākslinieciski visizteiksmīgākais, gaida balva — 100 rubļus liela prēmija. Tuvaikas ziņas par to var gūt pie laikraksta redaktora. Līdzdalību konkursā lūdzam pieteikt līdz 10. aprīlim.

Palīdzēsim viens otram

Latgalešu kultūras biedrības par vienu no patlaban galvenajiem uzdevumiem savā darbībā uzskata latgalešu valodā izdoto grāmatu, laikrakstu, žurnālu un citu iespieddarbu apzināšanu un vākšanu.

Aizliegums 50. gadu beigās izdot avīzes, kalendārus un citus izdevumus latgalešu rakstu valodā ir bijis pārsteidzīgs. Tas sāpīgi skāris ne tikai Latgales novada iedzīvotāju pašapziņu, bet arī savdabīgās kultūras attīstību.

Tomēr arī iepriekšējos gadu desmitos nav apstāvējis Latgales novada valodas izpēte. Zinātnu akadēmijas A. Upiša Valodas un literatūras institūtā ir vākta un apkopota latgalešu folklorā, pētiņas latgalešu izloksnes, vākti vietvārdi, kas apkopoti tādos fundamentālos institūta izdevumos kā «Latviešu valodas dialektu atlants» un «Latvijas PSR vietvārdi» (atrodas Izdevniecībā).

Par augšzemnieku dialektu sagatavoti vairāki citi pētījumi, to skaitā minami: K. Ancītis «Aknistes izloksne» (1977), M. Putniņas «Sinoles izloksnes apraksts» (1983), «Augšzemnieku dialekta teksti — Latgalskās izloksnes» (1984), I. Indānes «Dignājas izloksnes apraksts» (1986), M. Poišas «Vidzemes sēlisko izloksņu teksti» (1985). Liepājas Pedagoģiskā institūta docente A. Reķena 1977. gadā ir publicējusi pētījumu par Dienvidlatgales amatniecības leksiku un sagatavojusi iespēšanai Kalupes apvidvārdu vārdnīcu.

Institūtā ir aizstāvētas vai sagatavotas aizstāvēšanai vairākas filoloģijas zinātnu kandidāta disertācijas tieši par Latgales izloksņu īpatnībām (A. Braidaks, B. Reidzāne, A. Vujāne, A. Staķecka, A. Sarkanis, L. Leikuma no LVU). Šie pētījumi atspoguļoti periodiskajos izdevumos un rakstu krājumos.

Valodas un literatūras institūtā risinās darbs arī latgalešu literatūras un latgalešu literatūras vēstures pētniecībā. Tā biogrāfiskās vārdnīcas «Latviešu literatūras darbinieki» jaunā izdevumā paredzēts ietvert latgalešu literatūras darbiniekus. Jau ir apzinātas personas, kas darbojušās latgalešu rakstniecībā kopš

tās pirmsākumiem līdz pat mūsu dienām. Latgalešu literatūras darbinieki būs pārstāvēti ar 60 šķirkļiem. Tas ir sešas reizes vairāk nekā bija «Latviešu literatūras darbinieku» 1967. gada izdevumā. Te iekļauti arī emigrējušie rakstnieki. Var sacīt, ka latgalešu literatūras pētniecība ir uzskāta.

Pagājušā gada februārī Literatūras un mākslas mantojuma padomes sēdē Zinātnu akadēmijā karstās debatēs tika apspriests un apstiprināts latgaliski rakstītās literatūras izdošanas plāns līdz 1996. gadam, kuru Zinātnu akadēmijā rekomendēja republikas izdevniecībām. Tani ietverti Madsonas Jona, A. Jurdža, P. Miglīnīka, A. Garanča, J. Pabērza dzejas krājumi, F. Trasuna fabulas, latgalešu dzejas antoloģija, A. Rupaņa, A. Ersa un Neikšanleša romāni, E. Ego (S. Belkovska), M. Apeja rakstu izlases. Tāpat G. Manteifela «Inflantu zemes laikagromota», J. Macileviča «Pavuičēsonal», kam ir liela kultūrvēsturiska nozīme. Tika izteikti arī citi priekšlikumi. Dzeju domāts pamatos izdot oriģinālvalodā, arī faksimiliespiedumos. Prozu un luģas tulkot, lai būtu plašāks lasītāju loks. Akceptēta arī latgalešu kalendāra jeb gadagrāmatas izdošana. To sastāda dzejniece A. Rancāne. Latvijas katoļu baznīca ir atsākusi žurnāla «Katoļu Dzeive» izdošanu. Žurnāla redaktors ir A. Aglonietis. Novada laikrakstos parādās atsevišķas publikācijas, galvenokārt dzejas, latgalešu rakstu valodā.

Bet pagaidām latgalešu kultūras biedrības jo arī izjūt iespieddarbu badu. Tie ir nepieciešami ne tikai valodas apguvē, bet arī kā kultūrvēstures liecīnieki. Bibliotēkās to, protams, nav. Arī Preiļu muzejam nav ar ko sevišķi lepoties. Tādēļ ļoti ceram uz mūsu lasītāju atbalstu. Ja jūsu māju pažobelēs vai citās noslēpumainās vietās ir aizķerušies avīžu, žurnālu eksemplāri un atsevišķas grāmatas latgalešu valodā, lūdzam par to informēt latgalešu kultūras biedrības. Mēs būsim ļoti pateicīgi, ja jūs kaut vai uz laiku atļausiet mums iepazīties ar tiem.

V. ROMANOVSKIS,
LKBS valdes loceklis

Kultūras rūpe — kopīga

- 1987. gada 28. aprīlī tika nodibināts Latvijas Kultūras fonds. Tā prezidents ir Imants Ziedonis.
- Taču visu aktivitāšu pamatu pamats ir fonda atbalsta grupas, kuras nereti izveidojušās krietni pirms paša LKF un savā tuvākajā apkārtnē veikušas kultūras kopšanas un (kur nepieciešams) arī glābšanas darbus.
- Ar pērnā gada 23. oktobrī arī Preiļos nodibināta LKF atbalsta grupa. Šodien — vairāki jautājumi tās vadītājam SKAIDRITEI BĒRZINAI.

— Kāpēc radās Latvijas Kultūras fonda Preiļu atbalsta grupa?

— Tā radusies, lai rosinātu aktīvai darbībai tos cilvēkus, kas līdz šim nav bijuši savu pienākumu augstumos, lai mudinātu visu tautību iedzīvotājus palīdzēt rajona sasāpējušo problēmu risināšanā. Kultūras fonda darbu nevar un nevajadzētu mērīt metros, steros vai lītros. Tas bieži ir neaplēšams, bet neatliekams un nepieciešams darbs, kuru uzņemsies entuziastu grupa, neprasot un nesāņemot atlīdzību, cerot tikai uz morālu gandarījumu. Mūsu grupu varētu saukt pat par kultūras glābšanas komandu.

— Ar ko jūs sākat?

— Daudzu jautājumu risināšanā netiekam pāri garām runām pie konkrēta darba. Taču arī pārrunu stadija ir nepieciešama un nozīmīga. Esam runājušies ar daudziem vadītājiem, no kuriem tieši vai netieši atkarīga rajona kultūras atjaunošanas gaita: ar I. Jansonu, M. Mihailovu, M. Agurjanovu, J. Lazdu, V. Miņinu, ar kolhozu priekšsēdētājiem P. Barkovski un R. Kavinski, ar Preiļu katoļu draudzes dekanu A. Budži, ar celtnieku kooperatīva vadītāju A. Višņevski, Rīgā — ar parku un pieminekļu arhitektiem I. Janeli un A. Gibolu, Zēlsirdības kustības entuziasti M. Kostņecuku, LKF prezidentu I. Ziedoni, un citiem valdes locekļiem, neskaitot speciālistus kādā konkrētā šaurākā jomā.

Kultūras fonds un tā Preiļu atbalsta grupa nav radusies, lai darītu kāda nepadarīto darbu. Negribētos, lai Kultūras fonda

un tiešo darītāju attiecības veidotos pēc principa: «Cēl tu, es — stenēšu». Jācēl kopīgi.

— Kādi ir galvenie darba virzieni, problēmas? Vai jums ir izstrādāta programma? Ja ir, pastāstiet par to sīkāk.

— Mēs strādājam vairākos virzienos. Nedaudz pastāstīšu par katru no tiem.

● EKOLOĢISKA STĀVOKĻA UZLABOSANA RAJONĀ, ROPES PĀR DAUGAVAS PIETĒKŪ TIRIBU, VIDĒS SAKOPTĪBU, AINAVU VEIDOŠANU.

Ir apzinātas 56 pamestas lauku mājas, kurām nav saimnieku. Pastāv to apdzīvošanas problēma. Svarīgi ir kontrolēt, lai tās neklūtu, kā dažos kolhozos līdz šim, par migrantu mitekļiem. (Idejas par pamesto viensētu izmantošanu lūdzam iesūtīt rajona kultūras nodalī. Kultūras fonda (A. Valainim).)

Jāteic paldies televīzijai, kura neparasti ātri un viegli līdzēja panākt smilšu sūkņēšanas pārtraukšanu vēsturiskā Jersikas kalna apkalme. Jāpastiprina kontrole par vietējo upišu piesārņošanu, ko jo-projām nesodīti turpina rajona uzņēmumi. Kad, piemēram, Preiļu cietes rūpnīca sakārtos savas attīrīšanas iekārtas, bez kā nav iedomājami plānotie parka kanālu attīrīšanas darbi? Mācības darbiniekiem jāpastiprina kontrole par vides piesārņotājiem, arhitektūras un kultūras pieminekļu, sabiedrisko un atpūtas vietu, kā arī kapsētu vandāļiem. Nepieciešami milicijas reidi pa parku, ielām, lai ne-

atkārtotos bērnu atpūtas lauku- mīnā izdemolēšana parkā, soliņu un tiltiņu laušana.

Kādreiz par nospļaušanos uz ielas cilvēks maksāja 5 latu sodu. Vai nav laiks ieviest soda naudu par nekultūrību sabiedrībā, uz ielas?

● VESTURES UN KULTŪRAS PIEMINEKĻU, ARHITEKTŪRAS PIEMINEKĻU, MUIZU KOMPLEKSU, PARKU, PILSKALNU UTT. SAGLABĀŠANA, SAKOPŠANA, RESTAURĀCIJA.

Preiļu pils ir mūsu galvenā problēma. Arhitektūras pieminekļi, par kuru varētu būt vislielākais lepnums, bet pašreiz ir vislielākais kauns.

Apsveicami, ka b. Lazda — šī objekta saimnieks — bēdžot meklē iespēju, kā labot iepriekšējās kļūdas un cenšas paātrināt tos tempos panākt jauna kvalitā-tīva pils fasādes restaurācijas projekta izstrādāšanu. A. Višņevska vadītās celtniecības kooperatīvs ar nosacījumu, ja bus savlaicīgi saņemta dokumentācija, sola fasādes restaurācijas darbus uzsākt 15. maijā un beigt jau šogad. Skiet, pat neticami, taču jācinās, lai Preiļu pili nepie-meklētu Anspoku pils un Preiļu zirgu stalla liktenis. Tie diemžēl vairs nav restaurējami, bet tikai iekonservējami, lai nepārvērstos gruvešos.

Leņina kolhoza priekšsēdētājs P. Barkovskis apsolījis izdarīt visu iespējamo, lai tuvākajā laikā Anspoku pili iekonservētu. Šādu soliņu saņemam arī no pilsētas izpilddompetes priekš-sēdētāja M. Agurjanova par zir-gu stalla konservāciju. P. Bar-kovskis ir norūpējies par visa Anspoku pils kompleksa likteni. Tiek solīta palīdzība un pretim-nākšana jebkuram kooperatīvam, kurš vēlētos nomāt bijušā Anspoku kroga telpas un iekārtot kādu ēstuvī. Tas noteikti būtu ienesīgs pasākums un, galvenais, ģerantētu arhitektūras pieminek-ļa sakopšanu.

Kultūras rūpe — kopīga

(Sākums 3. lpp.)

Par Preiļu parka kompleksu. Pilsētas mērs iecerējis pavasarī sākt parka upiņu un kanālu tīrīšanas darbus. Šī akcija nav iedomājama bez talkām. Tāpēc aicināmu visus rajona iedzīvotājus neizvēlēties pasīvu novērotāju un kritiku lomu, bet aktīvi līdzdarboties, lai atveseļotu parku.

Riebiņu muižu plānots atjaunot un restaurēt nākamgad. Šogad tiks izstrādāta attiecīgā projekta dokumentācija.

Aicinām vietējos iedzīvotājus cīnīties arī par Arendoles un Galēnu muižu sakopšanu. Gaidām b. Sustova iniciatīvu zemnieku sētas likteņa lemešanā.

Preiļu pils kapliņa ir rajona kultūras nodalās pārziņā, un to sāks atjaunot, tiklīdz darbi pie pils tiks pabeigti.

Aizbilstoties ar attiecīgu izmēra kriegļu trūkumu, «Lauk-technika» un lina fabrika nepiedodami iekāvē otro un trešo parka vārtu atjaunošanu. Vadītājiem jārod iespēja pasūtīt nepieciešamos kriegļus, kaut vai ar kooperatīvu palīdzību. Katra diena padara atjaunošanas darbu grūtāku. Laiks ir nauda — valsts nauda, to der atgādināt b. Nes-terenokam un b. Vasiļevskim.

**KERAMIKAS AT-
TĪSTĪBAS SEKMES-
NA RAJONĀ, SILA-
JĀNU CENTRA AT-
JAUNOSANA.**

**VECO, AIZMIR-
STO, AMATU POPU-
LARIZĒSANA JAU-
NĪESU VĪDO UN
PIEREDZES PARNEM-
SANAS CENTRA IZ-
VEIDE.**

Gribu lūgt tos cilvēkus, kuri var un vēlas apmācīt jauniešus savā arodā, pieteikties kultūras nodaļā. Lūzdu pieteikties arī tos, kas kādu senu amatu gribētu apgūt.

**RŪPES PAR
TAUTAS ATMIŅAS
SAGLABĀŠANU, VĀ-
COT ZIŅAS PAR RA-
JONA IEVĒROJAM-
MIEM CILVĒKIEM,
IEDZĪVOTĀJU ATMI-
NAS PAR LIKTENGA-
DIEM LATGALE.**

Rajona iedzīvotājus lūdzam pierakstīt savas un savu līdzcilvēku atmiņas par likteņgadiem Latgalē, par ievērojamiem cilvēkiem šaipusē un iesūtīt tās Preiļu novadpētniecības muzejam. Lūdzam sūtīt arī dienasgrāmatas, vēstules, dokumentus, vecas grāmatas un kalendārus.

Aicinām vēstures skolotājus organizēt šo materiālu vākšanu, iesaistot skolēnus.

**NOVADA FOLK-
LORAS VĀKSANA.**

**APKOPOSANA UN
POPULARIZĒSANA
AR FOLKANSAMBLŪ
PALĪDZĪBU.**

Svēts pienākums latviešu valodas un — krievu skolotājam ir organizēt folkloras pierakstīšanu un vākšanu, iesaistot tajā skolēnus. Mēs iestājamies par visu rajona tautību kultūras un folkloras attīstību. Iemūžināsim katrs savas tautas mantojumu, kurš neglābjami zūd ar to reto cilvēku aiziešanu, kas savā atmiņā vēl nes folkloru. Sekmēsīm dažādu tautību kultūras entuziastu grupu dibināšanu.

**LKF IR PAR ZEL-
SIRDĪBAS KUSTĪBAS
IEDIBINĀŠANU.**

**MĀKSLAS UN
MŪZIKAS PROPAGAN-
DA. KULTŪRAS
UN ATPŪTAS PASA-
KUMU REPERTUĀRA
BAGĀTINĀSANA.**

Sogad centīsimies godam svi-
nēt Mākslas dienas. Uzaicināti
jaunie profesionālie gleznotāji
no Rīgas.

Ass un pagaidām neatrisināms
ir jebkura pasākuma reklāmas
jautājums. Divas afišas pilsētā
— tas ir kritisks stāvoklis. Gai-
dām visu rajona mākslinieku
ieinteresētību un palīdzību.

Drīzumā, kā solīja agrofirmas
«Sarkanais Oktobris» partijas
komitejas sekretāre Z. Agafono-
va, rajona laikrakstā tiks publi-
cēts laiks, kurā regulāri apmek-
lējama gleznu galerija Riebiņu
kultūras namā. Turpat, kultūras
nama telpās, iecerēts beidzot at-
vērt piemīnās istabu dīžajam no-
vādniekam — komponistam Jā-
nim Ivanovam.

Nekavējoties jāatrisina jautā-
jums par teātra repertuāra uzla-
bošanu. Preiļu publikai uzticīgs
nācis vienīgi Valmieras teātris.
Nonākām līdz absurdam — kul-
tūras «bada» dzīti braucam teā-
tri skatīties uz Daugavpili, Lī-
vāniem. Bieži vien Daugavpils
teātra 3. balkonā jūtamies kā
pie sevis Preiļos — apkārt pazī-
stamas sejas vien...

Arī retajās teātra reizēs, da-
žādos koncertos labrāt biežāk
redzētu dažāda ranga vadītājus.

**RAJONA VESTI-
RISKĀS SIMBOLIKAS
ATJAUNOSANA VAI
JAUNAS IZVEIDE.**

**VECO VIETVĀRDU
APSEKOŠANA UN
ATĢŪSANA.**

Daudzas pilsētas, apdzīvotas
vietas atgriežas pie veciem
berhoniem. Šis jautājums demok-
rātiski jāizlemj arī mums.

Mudīnu visus rajona iedzīvo-
tājus aicināties uz anketu, kas
tiks publicēta rajona laikrakstā.

**TALKU KUSTI-
BAS POPULARIZĒ-
SANA.**

Neaprobežoties tikai ar tra-
dicionālajām sestdienas talkām,
jāuzņemas pastāvīga šefība par
pilsētas parku, citiem objektiem,
piemēram, kapsētām.

Leņina kolhoza komjaunieši
pavasarī nolēmuši iztīrīt Anspu-
ku pils drupas un apkārtni. Kol-
hoza vadība palīdzēs ar tehniku.

Visām talkām jānorit pārdo-
māti, veicot nepieciešamos
priekšdarbus, un noteikti (ja tī-
rām parkus) mežniecības speciā-
listu vadībā ar nepieciešamo teh-
niku tīrīšanai un vienlaicīgai
gružu aizvešanai.

Rajona vadībai nopietni jāiz-
skata jautājums par profesionā-
lā parka dārznieka štata vietu
rajonā.

**KOLEKCIŅĀRU
APZINĀSANA, IZSTĀ-
ZU VEICINĀSANA.**

Domājam apsekot rajona kole-
kcionārus, veicināt viņu sav-
starpējos kontaktus, veidot kole-
kciju izstādes.

Ilgi es stāstīju, bet tā arī ir
mūsu grupas darbības program-
ma, kuru ceram veikt ar visu
rajona iedzīvotāju palīdzību.

— Sakiet, Skaidrīt, kuri ir
tie cilvēki, ar kuriem jūs kopīgi
strādājat un pie kuriem mēs var-
am griezties, lai aktīvi iesaistī-
tos LKF darbā?

— LKF Preiļu atbalsta grupā
darbojas gan savas profesijas,
gan sirdsapziņas un intereses
mudināti cilvēki — T. Bekeša,
A. Vucāns, A. Valainis, I. Pličs,
J. Čiša, I. Reiktere, A. Svīle,
U. Bērziņš, I. Eglīte, I. Kursī-
te, M. Livdāne.

Pie jebkura no mums var
griezties, ja vien radusies vēlē-
šanās iesaistīties mūsu grupas
darbā, aktivizēt to savā dzīves
vai darba vietā.

— Sakiet, vai ir vēl kāda ie-
spēja, kā mēs varam atbalstīt
Latvijas Kultūras fondu?

— Jā gan. Te nu man visu
vārdā lāsaka paldies tiem redak-
cijas darbiniekiem un iedzīvotā-
jiem, kuri, publicēdamies avīzē,
honorāru novēl Kultūras fon-
dam. Paldies jums.

Lūdzam rajona laudis ziedot
naudas līdzekļus Kultūras fonda
kontā Nr. 70201, bet — ar no-
rādīt «Preiļu pils un parka kom-
pleksa restaurācijai». Tie var būt
individuāli ziedojumi vai darba
kollektīvos pienēmts lēmums par
dienas algas pārskaitīšanu utt.
Aicinām iesaistīties šajā kustībā
lestadēs, uzņēmumus un kolho-
zus.

Domāju, rajona kultūras man-
tojuma un lepnuma atjaunošana
šobrīd ir mūsu katra svēts un
neatliekams pienākums.

Ar S. Bērziņu tikās
S. JOKSTE

PAVASARIS nāk un, nepraso
mums — nebijušās ziemas nigrā-
jiem — atļauj, iesviež pa sauju
zaļuma, dzeltenuma, košuma, prie-
ka — bērzu galotnēs, plāvās, ska-
tos, smaidos... Tā, ka trakoli sa-
gribas kaut ko... nu... «priekš dvē-
seles, priekš sirds». Smieklīgi? Ne-
maz. Jo, šķiet, visi esam pozitīvo
pārdzīvojumu un krāsu izslāpuši.

Un tad — istajā brīdī — kā glā-
biņš un veldze pār Latviju nāk
MĀKSLAS DIENAS!

**Mākslas
dienas
Preiļos!**

Izsolē tiks pārdoti jau izstādēs
aplūkoti I. Bērentes, L. Balodes,
M. Sulces, kā arī gleznotāju I.
Neilandes un K. Silīņa darbi.

LPSR Nopelniem bagātais māks-
las darbinieks gleznotājs J. Pi-
goznis ziedojs Latvijas Kultūras
fonda Preiļu nodaļai savu gleznu.
Tā tiks pārdoja izsole.

Daļu no izsole iegūtajiem līdzek-
ļiem arī pārējie mākslinieki nodos
LKF Preiļu nodaļai, tālā —
Preiļu pils un parka restaurācijai,
kas pašlaik ir svarīgākais uzde-
vums.

**M. Sulce, Amerikā dzīvojošais latviešu izcelsmes mākslinieks
V. Kupris, I. Bērente un L. Balode 1987. gada vasarā, Rīgā,
izstādes atklāšanas laikā.**

**M. Sulce, Amerikā dzīvojošais latviešu izcelsmes mākslinieks
V. Kupris, I. Bērente un L. Balode 1987. gada vasarā, Rīgā,
izstādes atklāšanas laikā.**

Sogad tās, Latvijas Kultūras
fonda Preiļu nodaļas organizētas,
no 1. līdz 3. aprīlim priecēs arī
preiļiešus.

Un tas nebūt nav aprīļa joks,
bet gan — aprīļa veiksmē, ka pie
mums viesosies profesionālās māks-
linieces Inta Bērente (darbu iz-
stāde rajona kultūras nama zālē,
2. stāvā), Laila Balode (izstāde
Preiļu kooperatīvās vidusskolas
zālē), Māriete Sulce (izstāde Preiļu
sakarū mezglā zālē) un karikatū-
rists Romans Vitkovskis (izstāde
rajona kultūras nama mazajā zālē,
1. stāvā).

Izstādes būs skatāmas no 1.
līdz 3. aprīlim no plkst. 10.00 līdz
18.00.

Tikšanās ar māksliniekiem notiks
1. aprīlī plkst. 16.00 rajona kultū-
ras nama zālē.

Nākošajā dienā — 2. aprīlī —
plkst. 17.00 rajona kultūras namā
uz koncertu aicinās Rēzeknes un
Daugavpils mūzikas vidusskolu au-
dzekņi. Koncerta laikā ikviens tā

apmeklētājs varēs māksliniecem vai
karikatūristam pasūtīt savu por-
tretu un turpat pēc neilga laika to
arī saņemt. (Portreta cena — 10
rubļi.)

Mākslas dienu noslēgumā — 3.
aprīlī plkst. 19.00 rajona kultūras
nama zālē tiek gaidīti visi mākslas
draugi, uzņēmumu, organizāciju,
kolhozu pārstāvji, jo notiks māks-
las darbu izsole — pārdošana. (No-
rēķināties varēs ne vien skaidrā
naudā, bet arī ar pārskaitījumu.)

Izsolē tiks pārdoti jau izstādēs
aplūkoti I. Bērentes, L. Balodes,
M. Sulces, kā arī gleznotāju I.
Neilandes un K. Silīņa darbi.

LPSR Nopelniem bagātais māks-
las darbinieks gleznotājs J. Pi-
goznis ziedojs Latvijas Kultūras
fonda Preiļu nodaļai savu gleznu.
Tā tiks pārdoja izsole.

Daļu no izsole iegūtajiem līdzek-
ļiem arī pārējie mākslinieki nodos
LKF Preiļu nodaļai, tālā —
Preiļu pils un parka restaurācijai,
kas pašlaik ir svarīgākais uzde-
vums.

Nezinu, vai kādreiz cilvēkam ar
vārda palīdzību izdosies pilnībā
atklāt mūzikas, mākslas burvību.
Taču zinu, ka katram no mums ir
savs redzējums, savs priekšstats un
izpratne. Tāpēc — nepaļausimie:
uz preses un draugu atstāstiem,
bet — ikviens būsim aktīvs Māks-
las dienu pasākumu apmeklētājs!

B. MIKĀNE

Redaktors P. PIZELIS

VALSTS LIEPĀJAS TEĀTRA VIESIZRĀDES DAUGAVPILS MUZIKĀLI DRAMATISKĀ TEĀTRA TĒLPĀS

11. aprīlī plkst. 14.30 un 12. aprīlī plkst. 10.00 — A.
Milns. «Vinnijs Pūks un viņa draugi». Dramatizējums 2
daļās. Režisors Nauris Kļētnieks. Komponists Juris Kula-
kovs.

13. un 14. aprīlī plkst. 19.30 — V. Arro. «Kur mājas
man, kas gaida». Luga 2 cēlienos. Režisors — Haralds
Ulmanis.

15. un 16. aprīlī plkst. 19.30 — M. Mičela. «Vējiem
lidzi». Romāna dramatisējums 3 daļās. Režisors — LPSR
Tautas skatuves mākslinieks Oļģerts Kroders. Komponists
— Uldis Stabulnieks. Galvenajās lomās — LPSR No-
pelniem bagātā skatuves māksliniece Indra Briķe un Mār-
tiņš Vilsons.

Bilešu iepriekšpārdošana teātra kasē.

7. un 8. aprīlī ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbal- votais RĪGAS POLITEHNISKAIS INSTITŪTS riko ATVĒRTO DURVJU DIENAS.

Dalībnieku sapulcēšanās fakultātēs:
Elektroenerģētikas — Kronvalda bulvārī 1, vestibilā,
Mehānikas un mašīnbūves — Ausekļa ielā 5,
Aparātu būves un automatizācijas — Leņina ielā 1 a,
2. stāva foajē.
Automātikas un skaitļošanas tehnikas — Ausekļa ielā
11, 402. auditorijā,
Radiotehnikas un sakarū — Āzenes ielā 12, vestibilā,
Arhitektūras un celtniecības — Āzenes ielā 16, vestibilā,
Inženierceltniecības — Āzenes ielā 16, vestibilā,
Ķīmijas — Āzenes ielā 14, vestibilā,
Inženierekonomikas — Leņina ielā 1, vestibilā.
Dalībnieku registrācija fakultātēs:
7. aprīlī Rīgas skolēniem plkst. 8.30,
8. aprīlī republikas rajonu skolēniem plkst. 10.00.
Izziņas pa telefonu 228582.

KINOLEKTORIJA

abonentu ipašnieku ievēribai
29. martā plkst. 20.30 kino-
teātri «Ezerzeme» mākslas filmas
«Vienpatis» (Francija) pirmizrā-
de. Lektore G. Zvirbule.

Nolikst klusi sirmā galva
Saules ceļu aiziedama.
(T. dz.)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Anatolijam Utinānam, MAMI-
NU smiltajā Izvadot.

Elektriķu kolektīvs

Gaišu ceļu sargātāja
Tu man biji, māmuliņ.
Nu tev pāri kapu priede,
Vesū smilšu paladziņš.
(I. Mežnora)
Skumstam līdzī Mikelim — Ar-
vidam Mickevičam, viņa MAMU-
ĻU smiltajā Izvadot.
Līvānu būvmateriālu un kons-
trukciju kombināta kolektīvs

LEŅINA
● MŪSU ADRESE:
228250, Preiļos,
Komjaunatnes ielā 1.
KAROVS

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»), Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 638 eksemplāri (lat-
viešu valodā — 10 286 eks., krievu
valodā — 4 352 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 521.